

Leder: Hvorfor det betyder noget at stå sammen

Da jeg tiltrådte som formand for Audiologopædisk Forening, gjorde jeg det med både stolthed og ydmyghed. Stolthed over at repræsentere et fag, jeg har stor respekt for, og ydmyghed over for den mangfoldighed, kompleksitet og faglige bredde, der kendetegner det audiologopædiske område.

Jeg møder logopæder og audiologopæder, som hver dag gør en forskel for børn, unge, voksne og familier. Som arbejder med sprog, kommunikation og hørelse i sammenhænge, hvor det handler om deltagelse, relationer og livskvalitet. Jeg møder også kolleger, som føler sig pressede eller alene i deres faglighed, og som oplever, at vores fag ikke altid mødes med den forståelse, anerkendelse og prioritering, det fortjener – hverken i samarbejder eller i de rammer, vi arbejder under. Det gør indtryk på mig. Og det forpligter.

Som formand har jeg et ansvar for at sætte retning og holde fokus på de spørgsmål, der er afgørende for både foreningen og professionens udvikling. Det er et ansvar, jeg og resten af bestyrelsen tager alvorligt. For jeg er overbevist om, at vi som logopæder og audiologopæder har en stærk og vigtig faglighed. Men jeg er også bevidst om, at fagligheden ikke styrker sig selv. Den skal formuleres, deles og udvikles – og nogle gange også forsvares. Både udadtil i mødet med systemer, samarbejdspartnere og beslutningstagere, og indadtil i vores egen forståelse af, hvem vi er som profession.

I bestyrelsen arbejder vi derfor målrettet for at styrke det audiologopædiske område. Det handler blandt andet om synlighed og fagpolitisk arbejde, om tydelig repræsentation i samarbejder og beslutningsprocesser og om at insistere på kvalitet og faglighed i de rammer, vi arbejder under.

Men det handler i lige så høj grad om vores professionelle identitet.

Hvad vil det sige at være logopæd og audiologopæd i dag? Hvad er kernen i vores faglighed på tværs af arbejdsområder, specialer og målgrupper – og hvordan støtter vi hinanden i at stå sikkert i vores faglighed, også når vilkårene er komplekse eller i forandring?

Det er spørgsmål, der ikke kun vedrører bestyrelsen eller enkelte arbejdsområder, men som angår os alle som logopæder og audiologopæder. Spørgsmål, vi allerede møder i vores hverdag – og som kalder på fælles refleksion og ansvar.

Den professionelle identitet er ikke statisk. Den formes over tid – af uddannelse, praksis, forskning og erfaring. Men den kræver opmærksomhed og fælles refleksion. Den kræver, at

vi tør tale om faglighed, ansvar og grænser. Og den kræver et fællesskab, hvor vi kan spejle os i hinanden og stå sammen.

Netop derfor er det afgørende, at vi som faglig organisation tager ansvar for at skabe tydelighed om vores fag. Det gør vi ved at prioritere arbejdet med kvalitetssikring og faglige standarder, ved at styrke samarbejder – både internt i professionen og med eksterne aktører – og ved at arbejde målrettet for en tydeligere positionering af audiologopædisk faglighed.

Målet er ikke ensretning, men tydelighed. Ikke at alle skal gøre det samme, men at vi har noget fælles at stå på. For vi styrker ikke det audiologopædiske område hver for sig. Vi gør det i fællesskab – gennem faglighed, ansvar og ved at stå ved det, vi kan.

Tak fordi du er en del af Audiologopædisk Forening.

Med venlig hilsen

Sahra Mengal

Formand, Audiologopædisk Forening